

ИЗ СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ
БЕИНСА ДУНО
(ПЕТЪР ДЪНОВ)

КАРМА

закон на осъзнаване

СВЕТАЛИНА В ПЪТЯ

ИЗ СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ
БЕИНСА ДУНО
(ПЕТЪР ДЪНОВ)

КАРМА

Закон на осъзнаване

СВЕТЛИНА В ПЪТЯ

Книгата е съставена от тематично подбрани и подредени в логическа последователност **извадки** из Словото на Учителя **БЕИНСА ДУНО** (ПЕТЪР ДЪНОВ) (1864 ÷ 1944), живял и работил в България.

© **СЪСТАВИЛИ; Трендафила Балдевска**
Ангел Кермедчиев

СЪДЪРЖАНИЕ

СЪДЪРЖАНИЕ	4
СЪДБА.....	5
КАРМА.....	7
ДИХАРМА.....	11
ВЪЗМЕЗДИЕ	12
СЪЗДАВАНЕ НА КАРМА.....	12
ОТМЪЩЕНИЕ.....	17
ПОСЛЕДСТВИЯ	17
ЛИКВИДИРАНЕ НА КАРМАТА.....	18
КАК СЕ ИЗПЛАЩА КАРМАТА	20
ИЗПЛАЩАНЕ ЧУЖДА КАРМА	22
КАК ДА ЖИВЕЕМ.....	23

СЪДБА

[ОСЪДЕН СИ СПРАВЕДЛИВО]

Ние създаваме тази съдба... - от хиляди години. *(СИЛА И ЖИВОТ - V серия - старо издание - 167).*

Господ е написал съдбата в човешката ръка. Не само е написал. Ако някой не вярва, аз може да му чета по ръката и да му кажа какво ще стане. *(ПЪТ НА ЗАЗОРЕЯВАНЕ - изд. 1999 г. София - 439).*

Съществува два вида съдба или наказания - за зло и за добро. На Земята наказват само онези, които правят пакости и злини... колкото по-голямо е престъплението, толкова по-голям шум се вдига около него... На Земята няма закони, които да разглеждат добрите дела на хората и да им отдават заслуженото. На Земята съдят само престъпниците и злосторниците. На Небето е точно обратното - там се интересуват от добрите дела на хората. *(СИЛА И ЖИВОТ - II том - изд. Б. Братство - 2006 г. София - 475).*

Провидението е основната точка, от която произлиза неизбежността... Защо ви преследва съдбата - защото сте в несъгласие с провидението. Защо не ви преследва съдбата? Защото сте в съгласие с провидението. *(СИЛА И ЖИВОТ - II том - изд. Б. Братство - 2006 г. София - 121).*

Външно или вътрешно, всички хора минават под ръката на съдбата, която им прави разтривки... Никой не може да избегне разтривките. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - изд. 1940 г. София - 176).*

Когато се оплаква мъжът от жена си, че тя хапе, Господ какво ще направи? Ще я чукне, тя ще умре, и той ще се освободи. Жена, като се оплаква от мъжа си, Господ какво ще направи? Ще го чукне, и мъжът умира... Той чука със средния пръст; средният пръст е законът на Сатурн, на съдбата. В закона на Божествената Правда всеки ще пожъне, каквото сее. Искам да бъдете свободни от вашите стари навици и очите на вашия ум трябва да са отворени, когато Господ почва да чука. Щом си извадил жилото, Господ ще те чукне. *(СИЛА И ЖИВОТ - II том - изд. Б. Братство - 2006 г. София - 227).*

Питам: кой от вас няма да бъде разпнат? На кого от вас Пилат няма да каже, че има власт да го разпъне, но има власт и да го пусне? И вас ви очаква същата съдба, каквато имаше Христос. Следователно приемете участието си доброволно, както Христос прие своята. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - изд. 1940 г. София - 251).*

Слушате ли някой да плаче и да се оплаква от съдбата си, ще знаете, че той е слаб човек. Силният не се оплаква. - Защо? - Защото Бог се е вселил в него. Той е пожертвал живота си в служене на Великия. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - изд. 1940 г. София - 241).*

Не мислете, че в света хората сами уреждат своите съдбини. Те ще забележат, че сега Господ много лесно урежда съдбата им. *(СИЛА И ЖИВОТ - II том - изд. Б. Братство - 2106 г. София - 123).*

В Германия имало един лекар за такива, които имали изкривени челюсти. Като отивал такъв болен при него, той силно го удрял по едната страна, после по другата, и тъй го изпращал, нищо не му вземал, а онзи побутвал се под брадата, но просветвало му, и всичко се намествало. Тъй и вас съдбата понякога ви удря. Ти влезнеш при нея да се оплачеш, но Господ като те удари силно от едната и после от другата страна, и ти каже „вън!“, ти ще се хванеш за главата и като излезнеш, казваш: „Аз поумнях“. Само животът на изпитанията и страданията, и то не само на индивидите, но и на народите. *(СИЛА И ЖИВОТ - IV серия - изд. 1922 г. печатница „Едисон“ - 94).*

Аз казвам само едно: ти си длъжен да се подчиниш на Бога. Не му слугуваш и затова всички тия неща са те сполетели, никаква друга съдба няма в света. И в деня, когато ти се подчиниш на

Бога, на съдбата си, всички други неща ще ти се подчинят. (*СИЛА И ЖИВОТ - II том - изд. Б. Братство - 2006 г. София - 299*).

Когато съдбата ви стегне, започвате да мислите за Бога, за Христа – искате помощ. (*НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - старо издание - 287*).

В каквото положение да ви поставят, трябва да знаете, че това е вашата съдба - работете върху себе си, за да подобрите съдбата си. Това се постига само по един начин: като служите на Бога с всичкия си ум, с всичкото си сърце, с всичката си душа и с всичката си сила - с други думи казано, да служим на Господа с всичките си мисли, чувства и действия. (*СИЛА И ЖИВОТ - II том - изд. Б. Братство - 2006 г. София - 249*).

Човек трябва непрестанно да се моли, за да бъде във връзка с Бога. Съдбата трябва да се предаде в Негови ръце с вяра. Той ще те докара някога на косъм, но не ще те остави. (*СИЛА И ЖИВОТ - II том - изд. Б. Братство - 2006 г. София - 99*).

Онова, което може да освободи човека от неговата съдба, това е любовта му към Бога, чрез която ще научи закона на служенето. Когато човек реши да започне да служи на Бога, тогава той се освобождава от своята тежка съдба, от тъмното робство, в което е изпаднал. Приложете всички ваши хубави желания и светли мисли! Бъдете смели и решителни, и Божието благословение ще дойде върху вас! Помощ ще ви дойде първо чрез добрите хора на Земята, които Павел нарича светии. Свържете се с всички добри хора, които работят с любов за Божието дело, без разлика на тяхната народност, или тяхното религиозно верую (*ЗАКОН ЗА ЕДИНСТВО И ОБЩНОСТ – изд. - 1928 г. София - 104*).

Студент си. Професорът те обиди нещо. Крайно възбуден, ти казваш: „Аз ще му дам да се разбере! Ще ме помни!... И съдбата постъпва като професора - къса студентите. Защо ни къса съдбата? Защото мислим, че тя нищо не може да ни направи. Искаме да я победим. Има философи, които също казват: Можем да победим съдбата. Едно е вярно: Можеш да победиш само това, което си направил. С него можеш да се справиш, обаче, има една съдба, която никога не можеш да победиш. Главата си ще разбиеш, но нея няма да победиш. Като дойдеш до нея, кажи й: „Много знаеш, господин професоре! Когато пожелаеш, можеш да ме скъсаш.” Като излезеш против нея, тя ще те стъпче на общо основание. Тя тъпче всеки, без разлика; не тъпче безразборно, но без разлика. Справедлива е съдбата. И царския син да направи грешка, професорът ще го накаже. Ако царският син вземе ореха от ръката на бедното дете, няма ли съдбата да го изобличи? Има неща в света, които са еднакво задължителни и отговорни за всички хора - царски син да си, ти трябва да ги изпълниш... Щом влезе в главата ти една лоша мисъл, изхвърли я навън. Изхвърлете лошите мисли от главата си и ги оставете на мястото им. Всяка лоша мисъл, лошо чувство и лоша постъпка са форми, които трябва да се поставят на мястото им. Ако не направите това, очаква ви лошо. Това е кармата на човека. (*ВЕЛИКАТА РАЗУМНОСТ - изд. 1949 г. София - 285, 286*).

Ако човек е прекарал няколко неприятели живота, той трябва да се опретне на работа, да не разчита нито на баба и дядо, нито на баща и майка, нито на приятели. Подобрението на съдбата му зависи му изключително от него. (*ВЪЗМОЖНИ ПОСТИЖЕНИЯ - изд. 1934 г. София - 54*).

Ако при усилията, които правите, можете да се свържете с разумни същества, вие ще подобрите съдбата си. Това значи, да вярва човек в Бога и да уповава на Него. Да се подобри съдбата на човека, това не значи да се освободи абсолютно от товара си, но да му се покаже, как да го носи и по кой път да върви. (*БОЖЕСТВЕНАТА МИСЪЛ - изд. 1949 г. София - 50*).

Най-голямото изкуство е човек да може да измени съдбата си. (*АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 217*).

Работете съзнателно, да станете творци на съдбата си. Това подразбира, да бъде човек господар на своите сили, да разполага със знанието си във всеки даден момент, да познава законите на Битието и да се ползва от тях. (*БОЖЕСТВЕНАТА МИСЪЛ - старо издание - 190*).

Какво представлява днешната война? Съдба на човечеството - значи днес се съдят всички хора, но не на Небето, както те очакват, а на Земята. (*СИЛА И ЖИВОТ - II том - изд. Б. Братство - 2006 г. София - 447*).

Иде съдбата на света - Бог слиза на Земята да съди хората и да отдаде на всеки заслуженото. [451 добавено с молив - ГСК].

Аз ви давам тези мисли, за да разсъждавате и да съградите вашия живот не тъй, както сте го градили досега. (*СИЛА И ЖИВОТ - II том - изд. Б. Братство - 2006 г. София - 227*).

КАРМА

Понятията причина и последствия имат по-дълбок смисъл, отколкото този, в който се крие думата съдба. (*СИЛА И ЖИВОТ - II том - изд. Б. Братство - 2006 г. София - 433*).

Помнете: всичко, което става в света, се ръководи от могъщото Божествено съзнание, което прониква в цялата Природа и хроникира нещата. Божественото съзнание никога не забравя. То отдава на всекиго заслуженото. Рано или късно човек ще понесе последствията на своя живот - добри или лоши. Като знаете, че човек носи отговорност за всичко, което мисли и върши, не се страхувайте, но живеете така, че да поставите здрави основи на бъдещия си живот. (*БОЖЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ - изд. 1942 г. София - 273*).

Каквото човек е мислил и правил в миналото, то е настоящият ден. Всеки един човек жъне плода на миналото. (*ПО ОБРАЗ И ПОДОБИЕ - I том - изд. 1998 г. Ст. Загора - 544*).

Животът е предопределен, не фатално, но има ред причини, които предопределят съдбините на хората. И нашият живот тъй както сега се слага, и той е предопределен от ред предшестващи причини. Ако използваме тези причини, може да подобрим този живот, може да се борим със злото в света, може да го победим. Това наричат индусите карма или грехопадение. (*БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ - 1921 г. - 38*).

Думата „карма” - закон за причини и последствия. Карма може да бъде карма в прилив и карма в отлив, т. е. добра карма и лоша карма. (*ДУХЪТ И ПЛЪТТА - изд. 1933 г. Пловдив - 9*).

Що е карма? - Последствие от всички лоши плодове, които сам си посадил в миналото. (*ПЕТИМАТА БРАТЯ - изд. 1949 г. София - 182*).

Под „карма” се разбира закон, който заставя човека да плаща, т. е. да оправи сметките си. Карма съществува за всеки, който не е оправил сметките си. (*ЛИКВИДАЦИЯ НА ВЕКА - изд. 1948 г. София - 257*).

Всяка стара, неизплатена полица наричаме карма. (*ПОУЧАВАШЕ ГИ - изд. 1949 г. София - 68*).

Кармата е резултат на нехармоничната проява на любовта между хората. (*ДВАТА ПЪТЯ - София - 1934 г. - 136*).

В любовта не съществува никаква карма. (*ЗАВЕТЪТ НА ЛЮБОВТА - I том - старо издание - 69*).

Едно от качествата на любовта е добрата обхода към всички живи същества. (*ЗАВЕТЪТ НА ЛЮБОВТА - I том - старо издание - 70*).

Как се е явила кармата, т. е. как се е явил закона за кармата?... Аз ще засегна въпроса за кармата от гледище на Божествената Наука. (*ДВАТА ПЪТЯ - София - 1934 г. - 92*).

Кармическият закон води началото си още от излизането на човека от Бога. А действието или проявата на този закон започва от поляризирането на човека, т. е. явяването на двата пола, на двата полюса в света. Поляризирането подразбира раздвояването на човешкото съзнание, на положително и отрицателно, на възходящо и низходящо, или в най-висока степен казано, съзнание на любов и съзнание на мъдрост. Това са двата полюса в човека. *(ДВАТА ПЪТЯ – София - 1934 г. - 92).*

Казвате: Коя е причината за раздвояване на човешкото съзнание? Във всеки индивид, във всяко его е вложено желание да обсебва, да владее нещата, вследствие на което е станало раздвояване на човешкото съзнание. Тия два полюса оставени самостоятелно да се развиват, са се заблудили и забравили, че са страни на едно цяло. Следователно, веднъж раздвоили се, в тях се явява вътрешно желание да се завладеят по механически начин. Обаче, дето съществува механическо влияние на нещата, там се ражда насилието. Като контраст на това положение, се явява Природата, която изисква от човека доброволно жертва. Тя казва: Човек за човека е брат и трябва доброволно да се жертва за него доброволно, от любов... Жертвата подразбира закон „за правилно растене и развитие”. *(ДВАТА ПЪТЯ - София - 1934 г. - 92).*

Кога се е явила кармата?... Когато първото съзнание в света е ограничило второто съзнание, явили са се вече условия за кармата. Ще изясня тази мисъл със следния пример. Представете си, че Природата е поставила двама души, еднакво богати и интелигентни, да търгуват заедно. Те имат нужда един от друг, но въпреки това и в двамата по отделно се явява желание да привлече богатството на другия към себе си. Най-после единият успява да заграби богатството на другия, който остава без никакви средства. Какво трябва да прави този човек? Той трябва да стане слуга на онзи, който е успял да заграби всичкото богатство. Значи, единият ще бъде господар, а другият - слуга. В този смисъл, господарите в света представят първото съзнание, което по сила взима надмощие над второто съзнание. Слугите пък представят онази категория хора, съзнанието на които се е подчинило на влиянието на първото съзнание. Обаче, в самите слуги не е изчезнало още желанието да бъдат господари, да владеят над другите хора. И затова когато някой господар има много слуги, те започват да се организират, да се събират заедно, да работят за събарянето на господаря си, и един ден го хващат, налагат го добре, и по този начин стават господари, а той - слуга. *(ДВАТА ПЪТЯ - София - 1934 - 93).*

Питам: Как се ражда злото в една школа? Злото между учениците се ражда тогава, когато някой от тях пожелае да бъде господар, да разполага със знанието на другите. Злото се ражда и тогава, когато някой от учениците иска да се наложи на другите: Той има някаква идея за себе си и желае всички да приемат тази идея. Или някой има известен навик в характера си, известни сили, които непременно иска да прокара между другите. Обаче, ученикът трябва да знае, че в Природата съществува закон, който регулира действията, проявите на всички живи същества. За всяка сила, тя е поставила граници, предели, до които той най-много може да се развива. Дойде ли до тази граница, настъпват вече обратни действия. Докато не знаят вашите вътрешни, интимни намерения за нещо, хората са наклонни да ви слушат, да ви се подчиняват. В който момент узнаят целта, намеренията ви, те веднага започват да ви се противопоставят, да ви противодействат. Това противодействие се явява по силата на закона за самозапазването. Следователно, законът за кармата може да се регулира само когато човек е готов да се самопожертва за другите, да стане техен слуга, да отдаде правото на всяко живо същество. Правото, което искате за себе си, трябва да отдадете и на другите; благо, което желаете за себе си, трябва да желаете и за другите. *(ДВАТА ПЪТЯ - София - 1934 г. - 94).*

Казвате, че кармата на човека е тежка, затова страда. Какво нещо е кармата? Кога се създава тя? Когато хората не живеят в съгласие с Божествените закони, те се отклоняват от правия път и вървят по крива, вълнообразна линия, наречена път на „астралната змия”. Който попадне в този път, скъпо плаща. Дълго време той се мъчи, ще страда, докато се освободи от клещите на тази змия. Много нещо ще научи, много качества ще придобие, но може и с живота си да плати. Бъдете будни в изкушенията, които срещате на пътя си, за да не попаднете във вълните на кривата линия.

Който е доволен от условията на своя живот, върви по пътя, който разумните същества му определят. (*ОТВОРЕНИ ФОРМИ* - изд. 1943 г. София - 92).

Днес много хора говорят за кармата, представят си я нещо страшно. Нищо страшно няма в кармата. Кармата е нищо друго, освен непотребна стока, която не може да се продаде... Кармата е тор, с който хората трябва да наторяват нивите си. Съвременните хора имат криво понятие за кармата. Де какво стане все на кармата го отдават. Някой пострадал нещо, карма било това. Умрял, карма било. Ученик пропаднал на изпитите си, пак карма. Пукнали някому главата - карма. Това не е решение на въпроса... Кармата е задача, дадена на човек, която той трябва правилно да реши. Тя подразбира разумно справяне с минало. Може ли човек да се справи с миналото си, той е решил задачата си, освободил се е от кармата. Грехът пък се явява като резултат на желанието у човек да заобиколи по някакъв начин кармата, да я избегне. Дадат някому някаква работа, но той не иска да я свърши, търси този-онзи да му я стовари. Това пък, което християните наричат благодат, представя добрите условия, чрез които невидимия свят иска да помогне на хората, да ги освободи от кармата им. (*ЦЕННОТО ИЗ КНИГАТА НА ВЕЛИКИЯ ЖИВОТ* - изд. 1932 г. София - 209).

„С каквато мярка мериш, с такваз ще ти се взмери.” Туй сега източните народи го наричат „закон на кармата.”... Те отиват много далеч, и в закона на кармата внасят някои религиозни догми - ... като един модус за сплашване някого. Но законът на кармата не е да сплашва човека, но да му покаже причините и последствията на нещата, как вървят по един математически закон, ни повече, ни по-малко, и всяко едно страдание, което ще изпита човек, съответства на престъплението, което е направил, т. е., каквато болка си причинил другиму, същата болка ще се върне и на теб, по същия начин, за да знае човек, че каквото прави за себе си го прави. (*ООК - II г. - 17 лекция* - изд. София - 6).

Всяка мъчнотия показва, че човек се натъква на някакъв възел от някое минало съществуване, и той трябва правилно да го развърже. Тази мъчнотия е кармическа, и трябва разумно да се разреши. (*ДОПИРНИТЕ ТОЧКИ В ПРИРОДАТА* – изд. 1935 г. София - 226).

Има неща кармически, които не могат да се избегнат. (*БОЖЕСТВЕНАТА МИСЪЛ* - изд. 1942 г. София - 50).

Представете си, че в някое от своите минали съществувания вие сте убили някакъв човек, но сте забравили това престъпление. В сегашното си съществуване вие сте доста изменени външно, никой не може да ви познае. Обаче, при движението по орбитата на вашето съзнание, вие минават през своето минало, когато сте извършили престъплението и срещнете, онзи, когото сте убили. Тази среща е необходима, за да ликвидирате с кармата си. Човекът, когото в миналото си сте убили, веднага ви познава. Вашият образ, вашите движения са се отпечатали в съзнанието му, и той се нахвърля върху вас с мисълта си, започва да търси случай да ви отмъсти. Неговите неприятни мисли и чувства се отразяват върху вашите, и вие преживявате големи сътресения. Какво трябва да правите при това положение? Ще се обърнете към Бога с молба да ви помогне правилно да ликвидирате с кармата си. Каквито страдания да ви сполетят ще ги понесете с търпение, защото знаете, че причината за тези страдания лежи във вас. Както сте създали престъпленията, така ще ги изправите. Има случай, когато някоя душа, на която сте причинили някаква пакост, с години ви търси, докато ви намери да ви отмъсти. Когато тя е горе, в невидимия свят, вие сте на Земята. Тя ви търси горе, не може да ви намери. Ако тя е на Земята, вие сте в невидимия свят, пак не може да ви намери. Случи се и двамата да сте на Земята, но вие сте някъде в Америка, а той на другия край на света, не може да ви намери. Най-после условията се съчетават така, че и двамата се срещате в едно и също място. Тогава вие не можете да бягате, но трябва да се обърнете към Бога с молба да ви помогне. Вашият кредитор пита: Готов ли си да платиш? Ако сте готови да плащате, той ще ви пусне на свобода и ще ви чака да се изплатите. Кажете ли, че не признавате задълженията си и не искате да плащате, той ще ви хване, ще ви тури в затвор и ще ви подложи на големи мъчения и изпитания. Това е моментът, когато човек трябва да признае престъплението си и да започне да плаща. Тогава той ще се обърне към Бога, към Вечния извор на

Любовта, да му помогне правилно да ликвидира със своята карма. (*ДОПИРНИТЕ ТОЧКИ В ПРИРОДАТА* – изд. 1935 г. София - 226).

Когато човек извърши убийство, той сто години се спира в своето развитие и работи за онзи, когото е убил. Онзи се ражда у него. (*АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША* - I том - 215).

Два момъка се сбиват и в борбата единият убива другия. Коя е причината за това убийство? Някоя мома. Момата има отношение и с двамата, чрез което събужда тяхната ревност. Момъкът, който остава на Земята, се оженва за момата. Другият заминава за онзи свят. Ако не беше заминал за онзи свят, другарят му нямаше да се ожени. Как ще се примири убития? Като се прероди. Той ще се роди в дома на младите. Значи детето, което родят, ще бъде убитият момък. Ще кажете, че те не го искат. Това не зависи от тях. Който отнема живота на някого, той му дължи друг живот. Засега човек не е свободен. И като се жени не е свободен. Животът на съвременните хора е живот на последствия. Каквото са сели някога, това жънат. За да разберат последствията, те трябва да знаят причините на нещата. Някой момък иска да се ожени за една мома, само за това, че я обичал. Обичта е последствие на някаква причина. Ако знаеше причината за обичта си към момата, той не би се оженил за нея. Щом се оженва, любовта му ще се измени (*ЗАКОНИ НА ДОБРОТО* - изд. 1940 г. София - 108).

Второзаконието, че Бог въздава за престъпленията до четвърти род. В 100 години едно престъпление трябва да се ликвидира. Тези, които са изучавали закона, са забелязали следното нещо: ако някоя черна жена има сношение с бял мъж, в първото поколение може да се роди бяло дете и ако не във второто или третото, в четвъртото непременно ще се роди черно дете. Ако се роди в началото, добре - ще свърши кармичността. Законът действа и обратно: ако бяла жена има сношение с черен мъж, черното дете може да се роди в началото и ако не се роди тогава, то след 100 години непременно ще се роди. И чудят се хората: „Откъде Господ ни е дал това черно дете?“ Някоя ваша прабаба преди 100 години е имала сношение с черен мъж. Този закон работи и в нашите чувства и мисли. Седите денем и ви се явява лоша мисъл. Защо? - Преди 100 години вашата душа е имала сношение с черен мъж. Този черен мъж ние наричаме дявол. Едно лошо ваше желание, то е също ваше дете. Този закон на кармичността е строг; ние трябва да се пазим добре, защото не можем да избегнем последствията. Никога не трябва да даваме място в ума си на лоша мисъл, защото тя ще изработи своя форма и в бъдеще когато и да е, ще ни спъне. Не е въпросът тука, че някой се родил от бял или от черен мъж; въпросът е, че има вибрации на черни и бели хора, които се различават. Черните хора имат стремеж към земята, а не към небето. (*ДУХЪТ И ПЛЪТТА* - изд. 1933 г. Пловдив - 47).

Като се говори за кармическия закон, подразбираме различни видове отношения. Например, слуги и господари, ученици и учители, братя и сестри, майки и бащи, това са все кармически отношения. Майката и бащата са едно от смекчаващите положения на кармата. Според този закон всички хора се намират в близки, или в далечни отношения, с цел да се разплатят. Съвременните хора трябва да знаят този закон, за да ликвидират правилно със своята карма. Иначе, ако не знаят, какъв е този закон и какво той изисква, те създадат помежду си нови кармични отношения, които в бъдеще трябва да се изправят. Например, ако някой господар третира зле своите слуги, в бъдеще той ще стане слуга, а те - негови господари. Дълго време ще трябва да им слугува той, за да се изплати. Тъй, щото, когато някой се запитва, защо трябва да слугува на хората, ще знае, че причината за неговото услугване се крие в миналото, когато той е искал да подчини съзнанието на някои хора, да ги направи свои слуги. А това е абсолютно забранено! Да подчиниш съзнанието на някои човек, това значи да подчиниш Божественото в този човек на себе си, да го направиш твой слуга. Единственото невъзможно нещо в света е това, именно, да подчиниш Божественото на човешкото. (*ДВАТА ПЪТЯ* – София - 1934 г. - 97).

Престъпленията се дължат на нисшите духове, които работят чрез човека, но човек е отговорен, че ги допуска.

Вашият прогрес зависи и от кармата ви. Които имат по-тежка карма, те ще имат по-големи мъчности, по-големи спънки, вследствие на което по-бавно ще еволюират. Някой ден сте весел,

доволен от себе си, че сте постигнали нещо, и току-виж, дошъл някой от кредиторите ви и ви ограбил. И след това отново трябва да събирате материали, инструменти, да работите, да дойдете до същия резултат. Онези пък, на които кармата е по-лека, те ще еволюират по-бързо... За да вървите добре, всеки от вас трябва да знае своята най-слаба черта и да работи върху нея, да я развива, защото тя е вратата, през която влизат неприятелите му. (*ПРОТИВОРЕЧИЯ В ЖИВОТА* - изд. 1934 г. София - 74)

„Каквото посееш, това ще пожънеш” Тук се разбира за сеене на мисълта. Между хората има толкова погрешни схващания, толкова погрешни постъпки, че ако не послушат гласа на Великия Учител, ще се изтребите един други. Той казва: Отсега нататък няма да позволя на никого да излезе стъпка напред. Ако не измени своята мисъл, ако не освети името Божие, хиляди години да хлопа на вратата Ми, горко му! Той ще жъне още плодове на кармата си - от хиляди години. (*ПЕТИМАТА БРАТЯ* - изд. 1949 г. София - 181).

Един ми каза: „Като влязох в новия път, всичко ми тръгна назад.” - Това дете ти върви сега назад, то е от стрия живот, а плодовете от новия живот, ще дойдат после. (*АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША* - I том - 214).

И животните имат карма - животинска карма, и те не са беззащитни. Вълкът, който е изял десетки и стотици овце, в далечното бъдеще ще се превърне в овца. Клетките на овцата, които той е изял, влизат в неговия организъм и постепенно го преустройват, така че в едно близко или далечно бъдеще той се явява на Земята, не като вълк, но като овца и за да изкупи кармата си, другите вълци го нападат, започват да го давят. Докато нападаше овцете, добре му беше, опитваше прясното месце, и мислеше, че Бог е наредил така. Но като опита вълчите зъби на своята кожа, казва: „Тая работа не излезе така, както мислих едно време”. (*ЗАВЕТЪТ НА ЛЮБОВТА* - I том - изд. София - 45).

ДИХАРМА

Никому не се дава по благодат. Някой хора по благодат разбират тъй: дядо ми да умре, че да ми остави наследство. Това не е благодат. Индусите имат думите: „карма и дихарма”. Карма подразбират съдба, лоши последствия, т. е. туй, което си правил, ще ти го правят, а дихарма подразбира най-хубавите условия, които Бог е дал на разположение на твоята душа. Това ти се дава като благодат. Всички хора наоколо те обичат, всички ти треперят и са готови да изпълнят всички твои желания. Това наричат в християнския свят благодат, и казват, че благодатта освобождава човека от всичко. Не благодатта показва, че туй същество е живяло в съгласие с Божиите закони., затова има тази благодат. А онези същества, които не са живели в съгласие с Божиите закони нямат благодат - за тях има карма. (*СИЛА И ЖИВОТ* - VII серия - Блажен този раб - 22).

Всичко, каквото правите, не е само за другите. Направеното от вас ще отиде при другите хора, а и придобивката ще се върне при вас... И злото и доброто, което правите на другите хора, ще се върне при вас. (*ЗАВЕТЪТ НА ЛЮБОВТА* – I том - София – 62).

Какво означава думата „даром”? Тя означава дихарма – противоположен закон на кармата, според който всичко, което ти се дава, е заслужено. Който ти дава нещо, дава го от сърце. При този закон и двамата плащат: и който дава, и който взима. Това означава думата даром. Ако някой ти даде нещо даром, но ти си недоволен и отказваш да го приемеш, между вас се създава карма. Недоволството създава кармата. (*ЛИКВИДАЦИЯ НА ВЕКА* - изд. 1948 г. София – 26).

Срещне те някой човек и без да знаеш защо, ти направи едно добро. Ти си свързан по съзнание с неговото далечно минало. Това е подсъзнателна проява на любовта. В миналото някога, ти си направил добро на тоя човек, и днес той ти благодари. (*НОВИЯТ СВЕТИЛНИК* - 321).

Всяко зло, което хората ви причиняват, се дължи на вашата карма с тях. Всяко добро, което ви правят се дължи на вашата дихарма с тях. Тъй, щото, когато някой човек ви направи добро, или се отнесе добре с вас, не питайте, защо става това. Някога в миналото, вие сте направили добро на този човек и, след като ви е търсил стотици години, най-после ви намира, доволен, че ви е намерил, той бърза да ви благодари, да не ви изпусне. Също така постъпва и онзи, на когото сте направили зло. Той ви търси със стотици години и, когато ви намери, постъпва с вас по същия начин, като някога вие сте постъпили с него. (*СЛУЖЕНЕ, ПОЧИТ И ОБИЧ* - изд. 1940 г. София - 213).

Според окултистите душата представлява добрата карма на човека: Добрият човек е изпълнявал Божиите закони, събирал доброто съкровище в сърцето си и днес има какво да вади и раздава на ближните си... Ако при всички изпитания, които ви се случват през деня, запазите разположението си, вие сте богат човек, вадите добрини от своето съкровище. (*СИЛА И ЖИВОТ II том* - изд. Б. Братство 2006 г. София - 480).

ВЪЗМЕЗДИЕ

Човек трябва да бъде предпазлив, да знае как да постъпва. Законът на справедливостта е неизменен и се прилага еднакво към всички живи същества. Няма същество, което може да избегне този закон. Някой го наричат „закон на възмездие”. Според този закон, кой каквото мисли и чувства, един ден ще се върне към него. Както постъпва към другите, така ще постъпвате към него. Всички хора са опитали и опитват този закон. (*БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ* - изд. 1940 г. София - 76).

В живота си човек трябва да знае следното правило: Каквото мисли, каквото желае, той непременно сам ще го преживее. Следователно, каквото писателя, романистът пише, рано или късно, и той ще го преживее. Не само той, но и целия му дом ще преживее романа, който е написан вече. Ако това не стане в този живот, ще стане в един от бъдещите животи... Ако съдията осъжда несправедливо, и него ще поставят при условия да преживее същото нещо. Каквото човек направи, добро или зло, всичко ще изпита на гърба си... И доброто и злото, което човек прави, в края на краищата ще се върнат при източника, от който са излезли... Никой не може да избегне закона на възмездието. (*МАЛКИ И ГОЛЕМИ ПРИДОБИВКИ* - изд. 1936 г. - София - 39, 40, 41).

„Защо дойдоха тези времена до главата ни?” Кой е виновен за бедите по света? Виновникът не е един - всеки сам за себе си е виновен за лошите последствия... Като си ял и пил, без да мислиш за последствията, сега ще бъдеш герой да понесеш закона за възмездието върху себе си - ще благодариш на онзи закон, че ти дава възможност да се изправиш. (*СИЛА И ЖИВОТ - II том* - изд. Б. Братство 2006 г. София - 237).

СЪЗДАВАНЕ НА КАРМА

ПРИЧИНИ

Всяко нещо има причина и последствие (*ЗАКОНИ НА ДОБРОТО* - изд. 1940 г. София - 107).

Коя е причината да дойде кармата в живота на човека? Когато човек загуби любовта си, кармата дохожда на нейно място... Когато човек изгуби правдата, безправие дохожда на нейно място. Когато човек изгуби милосърдието си, страхът и насилието дохождат на негово място. Следователно, недъзите в човека показват какво му липсва, т. е. какво е изгубил той в живота си.

И тогава, приложи ли човек безпавието, насилието, жестокоста, веднага кармата се явява. (*ДВАТА ПЪТЯ* - изд. 1934 г. София - 128).

Как може човек де си създаде лоша карма. Ти си студент, имаш един добър, но строг и справедлив професор. Той е внимателен към теб. Едно нещо има той, което студентът не харесва - не обича да се ръкува. Ти искаш да се ръкуваш. Защо се явява в теб такова желание? По две причини: от една страна, приятно ти е да се ръкуваш с този професор; от друга страна, знаеш, че в джоба си той има един скъпоценен камък, който те интересува. Мислиш си: Като се ръкувам с професора, ще извадя скъпоценния камък от джоба му и ще го разгледам. Ако успееш да постигнеш желанието си, ти си успял да създадеш карма с професора. (*ВЕЛИКАТА РАЗУМНОСТ* - изд. 1949 г. София - 287).

Представи си, че пътуваш с един твой благодетел. Той носи на гърба си торба с пресен, хубав хляб. Ти си гладен, три деня не си ял. Поглеждаш към торбата и си казваш: Аз имам право да ям от този хляб. Сграбчваш торбата и бягаш. Как ще погледне на теб благодетелят ти? Разбира се няма да бъде доволен. Ще каже: Не можа ли да поиска хляб, а трябваше да открадне торбата? (*ВЕЛИКАТА РАЗУМНОСТ* - изд. 1949 г. София - 287).

Някой може да ти причини пакост. Причината за това се крие в далечното минало. Всичко, каквото е направил човек в миналото, добро или зло, се връща. И най-малката лоша мисъл или лошо чувство се връщат към оня, от когото са излезли. Доброто и злото, което днес се изявява се крият в далечното минало. Техните корени са дълбоко заровени в съкровищницата на човешкото подсъзнание. (*НОВИЯТ СВЕТИЛНИК* - 322).

Забелязано е, че когато иска да обсеби нещо с чувствата си, човек си създава карма. Когато даде свобода на хората, той ликвидира със своята карма. Ако искате от някой ваш приятел да ви обича, да ви покаже любовта си, той ще тури на главата ви юлар, отзад ще ви бодне с остен и ще ви пита, съгласен ли сте да ви обича по този начин. Това значи да се създаде карма между двама души. (*ДВАТА ПЪТЯ* – София - 1934 - 98).

Кармата може да започне от една горчива дума, казана на някой човек, при неблагоприятно съчетание на условията. Тази дума може да е казана привидно деликатно, с усмивка на лице, но щом е горчива, тя произвежда вече своя ефект. Както и да е казана горчивата дума, тя носи със себе си хиляди злини. Следователно, бъдете внимателни към всяко свое чувство, към всяка своя мисъл. Преди да ги изразите, прецедете ги, да не падне с тях заедно нещо нечисто През какво ще ги прецеждате? През филтри. От гледище на окултната наука, сърцето, умът и волята на човека са филтри, с които се прецеждат неговите чувства, мисли и действия. Всяка мисъл, всяко чувство и всяко действие трябва да минат през ума, сърцето и волята на човека да се филтрират. (*ДВАТА ПЪТЯ* - София – 1934 г. - 99).

Не късайте плодове от чуждите градини. Някои деца късат плодове от чужда градина, и като видят, че не са узрели, хвърлят ги на земята. Други късат зрели плодове... Те не знаят, че всяка кражба, всяка лъжа носи своите последствия, даже и в далечното бъдеще. Ще дойде ден, когато нещастия ще се сипят върху главите им, без да подозират, че те са резултат на кражба, лъжа и престъпления, направени в далечното минало. (*ЗАВЕТЪТ НА ЛЮБОВТА* - I том - изд. София - 90).

Когато говоря за яденето на хората, не ги съдя, но казвам, че колкото кокошки и пуйки е изял човек в живота си, на толкова кокошки и пуйки ще служи. Колкото агнета е изял в живота си, на толкова агнета ще служи. Такъв е законът в Природата. Нарушеното равновесие трябва да се възстанови. Следователно, вие сте свободни да ядете, каквато храна искате, но ще знаете, че за всичко това ще плащате със слугуване. (*КОЙТО ИМА НЕВЕСТА* - 1935 г. София - 125).

За да разбере човек, кога се е създала карма между двама души, не е нужно той непременно да бъде ясновидец. И без да бъде ясновидец, той ще разбере, как и кога се е създала кармата. Достатъчно е човек да направи най-малкото отклонение от закона на любовта, за да стане веднага поляризиране на мозъка; в едното полушарие на мозъка ще се събере повече енергия, а в другото - по- малко, вследствие на което той ще почне да се гневи, да нагрубява своите приятели. Например,

ако в лявата страна на мозъка се събере повече енергия, човек става много любезен, много учтив, но това не е естествена проява. При това положение, забелязва се, мускулите на дясната страна на лицето започват да се свиват, да се съкращават. И тогава на лицето на този човек, се забелязват особени нехармонични движения, които се дължат на нехармонични мисли или действия. Ако тия неволни движения на лицето траят по-дълго време, случва се устата на човека да се изкривява... Не се минава много време, виждаме, че кармата налага своя печат... било на лицето, било на очите, или другаде някъде. Когато човек си служи много с лъжата, някои мускули на лицето се свиват, а лъчът, които излизат от очите му пада надолу, към центъра на Земята. (*ДВАТА ПЪТЯ – София - 1934 г. - 99, 100*).

Има ред страдания и несгоди в живота, които са резултат на миналото и могат да ползват човека, ако той знае причините им. Представете си, че преди 20 години вие сте направили едно слабо въже и сте го продали някому за здраво, доброкачествено. Случва се, че по някакъв начин, вие падате в един кладенец и трябва да ви извадят вън от кладенеца, именно, с това въже. Връзват ви за въжето, започват да ви теглят навън, но като слабо, въжето се скъсва, и вие отново падате в кладенеца. Казвате: Тъй ли трябваше да стане с мене? Кой е направил това слабо въже? Сърдите се, роптаете, без да знаете, че причината за това сте вие сам. Вие направихте това слабо въже и го продадохте за здраво, но сам опитахте неговата сила. (*ЦЕННОТО ИЗ КНИГАТА НА ВЕЛИКИЯ ЖИВОТ - изд. 1932 г. София - 104*).

Когато се казва, че човек не трябва да създава нова карма, подразбира, че той не трябва да продава лоша стока. Искан ли да се освободи от кармата си, той трябва да продава, макар и непотребна, но хубава стока. В какво седи хубавата стока? Хубавата стока се заключава в това, дето минеш, на каквото и нещастие или страдание да се натъкнеш, да кажеш по една добра дума. Срещнеш ли болен човек, кажи му: не се отчайвай, ще оздравееш. Това е за твое добро. Някой ученик пропаднал на изпит, кажи му една насърчителна дума. Друг някой счупил крака си, притечи се на помощ, послужи му с нещо. (*ЦЕННОТО ИЗ КНИГАТА НА ВЕЛИКИЯ ЖИВОТ - изд. 1932 г. София - 210*).

Как се явяват споровете в света? Представете си две братчета *A* и *B*, които си играят тихо, мирно, братски се разбират. По някое време някои им подхвърля една ябълка. Те се спущат към ябълката и започват да я теглят: Единият тегли, и другият тегли - започват да се борят, кое от тях да вземе ябълката... Децата се държат за ръцете, борят се, а ябълката остава свободна... В дадения случай, ябълката е причина за явилите се спор, който създава кармически отношения. Как се разрешава този въпрос? Дохожда трето лице, което има известно задължение към едно от братчетата и казва: Аз ще платя за него. Плаща, и въпросът се разрешава. Същото се случва и във вашия живот Ако дойде някой ваш благодетел да ви помогне, лесно ще ликвидирате с вашата карма. Ако никой не ви помогне, ще минете през големи нещастия и страдания, докато най-после изплатите всичките си задължения. Всеки човек има поне по един приятел, който се застъпва за него и го защитава, и по един неприятел, който го преследва и постоянно му пакости. Приятелят и неприятелят са еднакво силни и се борят помежду си за един човек. Приятелят казва: „Аз обичам този човек, той е дал живота си за мене.” Неприятелят казва: „Аз го мразя, в миналото той ме уби. „Щом е така, от мене искай, аз ще платя заради него.” И Двамата се погаждат и, с това спорът се разрешава, (*ДОПИРНИТЕ ТОЧКИ В ПРИРОДАТА – изд. 1935 г. София - 228*).

Не казвам, че е грешно да се целуват хората; може да се целуват, но как? Ще се спрете, ще застанете пред Бога и ще запитате: „Господи, мога ли да изкажа твоята любов?” Ако Господ ви проговори и каже: „Изкажи любовта ми.” Тогава може да се целунете, но ако отидеш в името на Господа, туриш подписа Му, и не дадеш никаква любов, това е престъпление, за което Господ ще те държи отговорен. Това е то кармата, кармичното престъпление с любовта на хората, които си играят с лъжливата любов... Всяка целувка трябва да има съдържание на любов. Всяка целувка, в която няма любов, е престъпление, а всяко престъпление носи след себе си нещастие или на сърцето или на душата. (*ТРИТЕ ОСНОВИ НА ЖИВОТА - изд. „СЛОВО” София - 1921 г. - 6*).

Мъже и жени трябва да живеят абсолютно чист и свят живот, без никакъв примес от площадки морал. Мъжете казват: „Може и иначе“. Може, но тогава ще си натрупа една карма, от която ще страдат ред поколения, и децата им, и внуците им, и ще се питат: „Защо са тия страдания?“ (*СИЛА И ЖИВОТ - IV серия - изд. 1922 г. София -132*).

Не поставяйте никакви капани за умовете и сърцата на хората, защото сами ще паднете в тях! Хиляди години могат да минат от създаването на този капан, но няма да го избегнете. Той ще ви чака векове и хиляди години, но ще ви издебне някъде. Колкото и високо да се издигнете, ще дойде ден, когато ще ви върнат от това положение, и като муха, като мишка, като микроба даже, вие ще изпитате капана. Ще ви затворят в него, докато научите урока си. Вие мислите, че в еволюцията няма връщане. Не си правете илюзии, не се залъгвайте да мислите, че можете да избегнете закона на кармата. В каквото и положение и да сте, додето и да сте стигнали, ще ви върнат да изплатите дълговете си, и пак ще продължите. (*ДВАТА ПЪТЯ - изд. 1934 г. София - 129*).

Кармата е резултат на недобре приложената и употребена любов. Кармата е резултат на недобре употребената вяра. Кармата е резултат на недобре употребената надежда. Значи, ако животът, който е излязъл от любовта, не е използван добре, дава един резултат, който индусите наричат „карма“. Мисъл, която не е употребена както трябва, и тя образува карма. Ако и човешката воля не е постъпила както трябва, също образува карма. И тогава в един живот се струпват всички нещастия на главата ти. Ти казваш: „Защо Господ създаде света така?“ Щом се намериш в това положение, ще си кажеш: „Този свят, аз го създадох такъв. (*ПЪТ НА ЗАЗОРЯВАНЕ - изд. „ЖАНУА-98” 1999 г. - 48*).

Когато прилагате лошите мисли, и отлагате приложението на добрите, вие сами си създавате кармата. Когато прилагате добрите мисли, а отлагате изпълнението на лошите, вие си създавате дихармата. (*СЛУЖЕНЕ, ПОЧИТ И ОБИЧ - изд. 1940 г. София - 254*).

Не е достатъчно да се ползвате от богатата на Природата, но трябва да ѝ благодарите по някакъв начин. Как да ѝ благодарите? - Ще украсите с нещо нейните цветя и плодни градини. Нищо не се дава даром. Вие живеете десетки години в къщите си - вашите тела, без да плащате поне малък наем. Знаете ли какви дългове трупате? Ще дойде ден, когато ще плащате задълженията си с лихвите заедно. За да не се намерите в затруднения, отправяйте всеки ден по една добра мисъл към Природата. Добрата мисъл за нея представя красиви цветя и доброкачествени плодове. Ако в продължение на десет години изпращате по една добра мисъл на Природата, вие ще превърнете нейните градини в рай. Най-добрият начин на плащане на дълговете е любовта. Чрез любовта човек може да изплати и най-тежката си карма. (*ТРИТЕ ЖИВОТА - изд. 1942 г. София - 142*).

Който къса цветя, един ден и той ще заприлича на откъснато цвете. Откъсването на едно цвете се отразява зле върху човека. (*АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том - 216*).

Понеже човек е богат на енергия, изразходва я безразборно. Той не знае, че за всяка енергия, която му е дадена, Природата държи сметка. Тя го кредитира във всички случаи, но каквото дава, пише в тефтер. Един ден човек ще плаща за неправилното и неразумно изразходване на енергията. Тя е Божествена енергия и трябва да се използва разумно. Колкото повече придобива човек от тази енергия, толкова по-добре за него, но разумно трябва да я използва. Когато заставят човека да плаща за неразумното използване на енергията си, за направените дългове, той плаче, страда, моли се да му простят. Той казва: „Тежка е кармата ми!“ Какво нещо е кармата? - Закон за възмездие. Всички дългове, които човек прави, трябва да ги плати, и то наложително. Докато яде и пие, човек не мисли. Щом дойде плащането, тогава започва да плаче и да се моли, да го отмине горчивата чаша. (*ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - изд. 1940. г. София - 310*).

Това, което преживяваме днес и усещаме, че тежи над главите ни, е карма на цялото човечество. Това е дълг, който трябва да изплатим. Всички ще бъдат засегнати от общата карма на човечеството. Всеки ще понесе нещо от нея.

Работата, която трябва да свършите на Земята, не е само ваша. Тя е колективна. (*УЧЕНИЕ И РАБОТА* - изд. 1939 г. София - 233).

И тъй, сегашният живот изисква от нас смелост и решителност, за да използваме разумно условията, които ни са дадени. Понякога външно човек е разположен, а вътре изпитва някаква горчивина. Това показва, че работата, която предприема, ще започне добре, а ще свърши зле. - не може ли да се избегне лошият край на това предупреждение? - Ако в човека има благоприятни вътрешни условия, може да се избегне, ако няма такива условия, не може да се избегне. Когато известно нещастие не може да се избегне, това показва, че човек се намира под закона на кармата. В миналото някога човек е създал нещо, на което днес носи лошите последствия. Някои от състоянията, които човек преживява, имат връзка с миналия му живот. (*СВЕТТОТО МЯСТО* - изд. 1939 г. София - 114).

На всеки човек е дадена една задача, която трябва да разреши. В изпълнение на задачата си, човек не е сам - Бог присъства в него и всеки момент го изпитва. Като греши, Той го поучава, съветва го втори път да не прави същата погрешка. Като греши и върши добри дела, човек трябва да се самонаблюдава, да разбере, под чие влияние се намира. Щом се изучава, човек дохожда най-после до съзнанието, че не той сам, но други същества, лоши и добри, го подтикват към нещо добро или лошо, и той ги слуша... Човек живее в един колективен свят, дето еднакво го засяга и доброто, и злото. Хората са тясно свързани един с друг, вследствие на което като греши първият от редицата, грехът се предава и на последния... Като знаете това, вие трябва да бъдете будни и разумни да не се подават на влияния... Дръжте мисълта си будна, да не прекъсвате връзката си, от дето иде Божествената светлина. (*УЧЕНИЕ И РАБОТА* - изд. 1939 г. София - 227, 228).

Ако някой човек си позволи да извърши една голяма кражба, с него заедно ще държат отговорни всички около 20 хиляди души, с които е свързан. Той не знае къде са тия, но независимо от това отговорността е обща. За да не страдат тия хора с него заедно, той трябва да бъде внимателен, да не греши. Ако някой печели, с него заедно се ползват и тия 20 хиляди души. (*УЧЕНИЕ И РАБОТА* - изд. 1939 г. София - 230).

„Дотегна ми вече да уча и работя.” Искаш или не искаш, ще учиш и ще работиш. Един слуга се оплаква от положението си. Гледам на ръката му, остава още един месец, да ликвидира с това положение. Ако напусне преждевременно работата си и не се справи с противоречията си, ще плати с лихвите заедно. Той трябва да изтърпи докрай и тогава ще стане господар. Ако не изтърпи, положението му ще се усложни. Човек става слуга за лошите си постъпки, за лошия си живот, а господар - за добрите си постъпки. Следователно, ако искате да бъдете господари, живеете добре. Ако живеете лошо, ще станете слуги. Аз взимам думата „господар и слуга” в красив смисъл, а не както днес се разбира. Бъдете господари и слуги първо на себе си, за да изправите своя живот. След това можете да бъдете господари и слуги на близките си. Дойде ли до това положение, вие се убеждавате, че добрият живот носи добри последствия и определя условията на бъдещето ви развитие. (*БОЖЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ* - изд. 1942 г. София - 273).

Злият човек е нарушил Божиите закони, правил злини, с което си е създал лоша карма. Днес го турят в затвор, дето лежи няколко години, докато добие известна опитност - чрез страданията соковете на злините се превръщат в добрини. (*СИЛА И ЖИВОТ* - II том - изд. Б. Братство 2006 г. София - 481).

Когато човек осиромашее, когато изгуби всичкото си богатство и тръгне гладен, гол и бос по света, тогава ще съзнае, че е сгрешил, че е взел крив път, и ще започне да очаква идването на Христа - това означава пробуждане на човешкото съзнание. Това е процес, който се налага вече на хората: Всеки трябва да се върне при своя Баща, да съзнае погрешките си и да се разкае. Само така човек ще види последствията на своя живот както и миналото, така и в настоящето. (*СИЛА И ЖИВОТ* - II том - изд. Б. Братство 2006 г. София - 236).

Който мисли, че може да надхитри закона на кармата, той се лъже... С кармата игра не бива... Кармата е кредитор. Тя не допуска никакво закъснение, нито с половин ден. Тя не прощава нищо:

Точно ще платите, даже с лихвите... Тя отстъпва само след като всичко се изплати. (*ДВАТА ПЪТЯ* - 1934 г. - *София* - 102).

ОТМЪЩЕНИЕ

Завистта се е явила с първите прояви на творческия ум в човека, и то главно в неговото стяженолюбие, на желанието му да придобие повече богатства, повече знания. И всякога, когато поставят някакво препятствие в тази област, веднага в човека се явява завистта. Щом се противодейства на творческия ум на човека, той започва да се страхува, да не би някой да го изпревари, да излезе пред него. Този страх събужда завист, а понякога и омраза. След това се явява гневът. Щом се разгневи човек, творческия ум започва да работи в него, но в разрушителните области. Тогава и въображението в човека взема участие, и той започва да търси някакъв начин за отмъщение. В това време религиозното чувство в човека, съвестта, моралните чувства като че се парализират, докато той даде ход на своето отмъщение. Като се извърши експлозията, човек утихва, прибира се в себе си и започва да мисли. Но тук действието не спира. Всеки акт, или всяка реакция има обратно действие. Няма да мине дълго време, този човек от друго място ще получи същия удар, какъвто сам е нанесъл на другите. Вторият пък ще получи същия удар от трето място, и така ще се образува цяла верига на отмъщение. До кога ще се продължи това нещо? Докогато най-после се намери един разумен човек, който ще даде друго разрешение на въпроса и ще спре тази верига от отмъщения. Хиляди хора могат да влязат в тази верига, но една разумна душа е в състояние да извади всички тия хора от кръга на престъплението, в което са попаднали. (*ВЕЛИКОТО И КРАСИВОТО* - изд. 1935 г. - *София* - 102).

Ако някой мрази някого, то е, защото, според кармичния закон, този последният в миналото му е сторил зло, което е спряло еволюцията му, и той иска по един или друг начин да си отмъсти; но първият направи ли го зет, даде ли му дъщеря си, той се помирява с него. Има и друг начин за помирение, той е следният: някой момък се влюбва в една мома, но тя се оженва за друг. Момъкът се влюбва в сестра ѝ, ако и нея не вземе, влюбва се в третата сестра; защото, за да се помири, трябва да вземе една от трите. Женитбите, които стават в този свят имат кармични причини. Кажете ми защо един мъж има стремеж към известна жена и дадена жена има към известен мъж? Защо някоя жена се оплаква от своя мъж, дори го мрази? Защо мъжът говори зле за жена си? (*БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ* - 1919 г. - 48).

ПОСЛЕДСТВИЯ

Не мислете, че можете да правите грешки и да минават безнаказано. По закона за наследствеността всеки жъне това, което е сял; всеки жъне плодовете на своите мисли, чувства и постъпки. Бог дава свобода на човека и го оставя да изпитва нещата. (*ВЕЧНОТО БЛАГО* – 241).

Всичко, което мислите, най-първо ще се върне при вас и след туй ще иде при другите. (*СИЛА И ЖИВОТ* - IV серия - изд. 1922 г. печатница „Едисон” - 86).

Каквито мисли и чувства сте създали и изпратили в пространството, един ден ще ги изпитате. Те ще се върнат пак към вас и ще проверите техните добри и лоши резултати... Каквото посееш, това ще пожънеш. Всеки ще пожъне това, което някога е посял. (*ДВАТА ПЪТЯ* - изд. 1934 г. *София* - 130).

Защо трябва да се изправят погрешките? Защото при всяка погрешка, човек губи нещо от себе си. Дали съзнаваш това, или не, ти си изгубил половината от силата си. Кармата иде с цел, да

изправим погрешките си от миналото и да придобием двойно по-голяма сила. Следователно, като грешиш, ти намаляваш силата си; като изправиш погрешката, увеличаваш силата си. Изправянето на погрешката подразбира удвояване на нашата сила. В този смисъл, добър е онзи човек, който изправя погрешките си. (*КРАСОТАТА НА ДУШАТА* - изд. 1948 г. София - 267).

Дали ще направиш добро или зло, и едното, и другото ще се върнат при тебе с придобитото. Ако запалиш къщата на някого, ще я платиш. Опиташ ли още в началото да изправиш грешката си, по-малко ще платиш. Колкото по-бързо изправиш грешката си, толкова по-добре... Това, което си дал, ще се върне при тебе с лихвите. (*СИЛИТЕ НА ПРИРОДАТА* - 1947 г. София - 138).

Защо идат страданията в живота? - За изправяне на погрешките. Малките страдания изправят малките погрешки, а големите страдания - големите погрешки. Като се изправят погрешките страданията изчезват. (*ОТВОРЕНИ ФОРМИ* - изд. 1943 г. София - 92).

Кога идат противоречията в живота? Когато човек има да дава. Имаш много задължения, ще имаш големи противоречия. (*НОВИЯТ СВЕТИЛНИК* - старо издание - 280).

Според новото учение кармата няма да внася страх за хората... Кармата обича смели хора. Бъдете смели да посрещнете кармата добре като гост дошъл в

(В оригинала вместо стр. 62 и 63 са повторени стр. 64 и 61 – ГСК)

изпразните кошницата, за да не дойдат страданията. (*ДВАТА ПЪТЯ* - изд. 1934 г. София - 127).

Какво разбирате от двата примера - за празното шише и за пълната кошница с хляб?... Да любиш и за те любят, на окултен език подразбира правилно разпределение на товара между двама души. Отношенията между тия двама души представят примерите с празното шише и пълния кош. Ако шишето ти е празно, ще оставиш другият да ти сипе в него вода; ако кошницата ти е пълна с хляб, ще раздаваш от нея на ония, които нищо нямат. (*ДВАТА ПЪТЯ* - изд. 1934 г. София - 132).

Всяка отрицателна мисъл, всяко отрицателно чувство предизвикват особени състояния, особени експлозии в клетките на човешкия организъм. Тези сътресения се отразяват болезнено върху неговия организъм. Човек може да внесе такива отрицателни мисли в ума си, които след известно време ще експлодират. Тази мисъл е работила с години в него, копала е, докато най-после е намерила път да излезе навън. С излизането си, обаче, тя е предизвикала разкъсване на някой нерв, или на някой кръвоносен съд. Причината на всички болести се крие в човешката крива и отрицателна мисъл. (*МАЛКИ И ГОЛЕМИ ПРИДОБИВКИ* - изд. 1936 г. - София - 45).

Ако сиромашията, страданията и болестите идат по закона на кармата, те имат за цел да ни научат на нещо. Който не е живял както трябва, непременно ще се натъкне на кармата. (*ЛИКВИДАЦИЯ НА ВЕКА* - изд. 1948 г. София - 257).

Разумният свят ще държи отговорни всички народи, които приготвят взривни вещества и с това внасят дисхармония в Природата. (*НОВИЯТ СВЕТИЛНИК* - старо издание - 240).

ЛИКВИДИРАНЕ НА КАРМАТА

Задачата е да се справите с кармата си, да се освободите от всички свои кармични връзки, правилно да се развържете (*ДОБРИ НАВИЦИ* - изд. 1936 г. София - 150).

Първата задача на човека е да изправи своята карма, т. е. да изплати дълговете на своето минало. (*УЧЕНИЕ И РАБОТА* - изд. 1939 г. София - 227).

Всяка погрешка на миналото трябва да се изправя... Страшна е кармата! Колкото и да е страшна, трябва да се ликвидира с нея. (*КРАСОТАТА НА ДУШАТА* - изд. 1948 г. София - 267).

Веднъж за винаги вие трябва да ликвидирате с всички ония лица във вашия живот, които във ваше име, създават ред неприятности и страдания. Как ще ликвидирате? Като не се подавате на тях, като не ги съдете. Не съдете нито себе си, нито другите, но не допускайте нови грехове и грешки, които ще ви създадат страдания. Ако не правите нови грешки, Бог ще заличи старите. Той ще ликвидира с тях. Но ако правите нови погрешки, тогава ще ви остави сами да се разправяте и със старите, и с новите. Ако пък направите нова погрешка, гледайте веднага да я изправите. Божественото във вас казва: Изправи погрешката си, и напред върви! (*ВЪЗМОЖНИ ПОСТИЖЕНИЯ* - изд. 1934 г. София - 91).

Когато не се справиш с кармата, не можеш да приложиш новото. То ще чака друго прераждане. Не мисли, че другото прераждане носи по-добри условия. Всеки живот на Земята е съчетание от добри и лоши условия на минали животи. Задачите от миналото трябва да се решат още през този живот. (*ЛИКВИДАЦИЯ НА ВЕКА* - изд. 1948 г. София - 331).

На Земята при човека идват всички тези лица, на които държи по закона на карма, и вземат от него някои неща; и ако знаеш закона, ще благодариш. Други пък лица ще дойдат и ще ти дадат. (*АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША* - I том - 216).

При закона на кармата трябва да идеш някъде, защото си създал връзки с известни лица, за да се изплатиш. (*АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША* – I том - 217).

Страшно е положението на човека, който се мъчи от спомена за някое свое прегрешение от миналото, или от сегашния си живот. Той се моли на Бога, да го избави от тези спомени, но никой не го чува. Защо? Защото той иска само да се освободи от мъчнотията си, без да плати нещо. Плащането подразбира изправяне. Ще си изправиш, няма да грешиш, както по-рано, и с това ще платиш. Не се ли готов да платиш, ти лъжеш себе си, но лъжеш и другите. Това не се позволява в никаква форма лъжата не се прощава. (*ТРИТЕ ЖИВОТА* - изд. 1942 г. София - 189).

Кармата се ликвидира със закона на Любовта, а не с бягане. (*ДОПИРНИТЕ ТОЧКИ В ПРИРОДАТА* – изд. 1935 г. София - 226).

Недоволството е кармически свързано с човека. Като дойде любовта, всички човешки противоречия изчезват. (*ЗАВЕТЪТ НА ЛЮБОВТА* - I том - старо издание София - 82).

Чрез любовта човек ликвидира със своята карма. (*АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША* - I том - 217).

Всяка погрешка трябва да се покрие с едно добро... Хилядите злини са хиляди нишки, хиляди конци, как ще ги скъсаш? Като направиш хиляди добрини. (*АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША* - I том - 217).

Човек ликвидира със своята карма като работи за другите. (*АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША* – I том - 217).

От две хиляди години християнството се сили да освободи човечеството от (разни) омотавания, да ликвидира със своята карма. Човечеството ще ликвидира с кармата си, когато всеки по отделно ликвидира със своята карма, когато се освободи от всички връзки на миналото си. (*ВЕЛИКОТО И КРАСИВОТО* - изд. 1935 г. София - 103).

Виждаш, че някой страда, не казвай, че това е карма, която сам трябва да носи, но спри се пред него и му кажи: Братко, не се отчайвай, всичко ще се оправи. (*УЧЕНИЕ И РАБОТА* - изд. 1939 г. София - 232).

КАК СЕ ИЗПЛАЩА КАРМАТА

Със страданията се изплаща кармата. (*АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 216*).

Страшно е положението на човека, който се мъчи от спомена за някое свое прегрешение от миналото или от сегашния си живот. Той се моли на Бога да го избави от тези спомени, но никой не го чува. Защо? - Защото той иска само да се освободи от мъчнотията си, без да плати нещо. Плащането подразбира изправяне. Ще се изправиш, няма да грешиш както по-рано и с това ще платиш. (*ТРИТЕ ЖИВОТА - изд. 1942 г. София - 189*).

Кармата се ликвидира с разумността. (*АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 217*).

Като изплаща човек кармически задължения, не трябва да прави нови дългове. (*АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 217*).

Ако продължаваш да грешиш, ти ще влошиш положението си - кармата ти ще стане по-тежка. (*ТРИТЕ ЖИВОТА - изд. 1942 г. София - 193*).

Всички престъпления, които човек е извършил в миналото си, днес трябва да ги изправи. Ако някога е бил крадец, днес трябва да дава; ако някога си е служил с лъжата, днес трябва да говори изключително истината; ако е говорил лошо на хората, днес ще говори добро. Тъй щото не се осъждайте, но изправете погрешките си.

За една лъжа Яков трябваше да слугува на Лавин двадесет и една година, а Мойсей за едно убийство трябваше да слугува на еврейския народ цели четиридесет години. Всяка погрешка, всяко престъпление се изкупуват със страдания. (*СИЛА И ЖИВОТ - II том - изд. Б. Братство 2006 г. - 364*).

Малките погрешки трябва да се изправят, понеже в противен случай стават големи. (*АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 216*).

Всяко страдание има свои далечни причини. Страданията не идат напразно. Кармата може да се изрази на физическия свят, но може да се изрази и в астралния, или в менталния свят, т. е. в света на чувствата и желанията, или в света на мислите. Както и да се изрази кармата, вие трябва да изучите урока си от нея и геройски да понесете страданията си. Хиляди години могат да минат, но онзи, с когото сте свързани кармически, непременно ще ви намери и ще ви застави да му платите. (*ДОПИРНИТЕ ТОЧКИ В ПРИРОДАТА - изд. 1935 г. София - 228*).

Недоволството е кармически свързано с човека. Като дойде любовта, всички човешки противоречия изчезват. (*ЗАВЕТЪТ НА ЛЮБОВТА - I том - старо издание София - 82*).

Ученикът трябва да има такава любов, с която да заличи първо своите погрешки. (*ТРИТЕ ЖИВОТА - изд. 1942 г. София - 189*).

Кажи и на себе си една добра дума, да се насърчиш. Заболи те ръка, крак, глава, стомах, кажи им: Ще оздравеете, те са вашите ближни. Поглади ръката, крака, главата си, и те ще оздравеят. Чрез ръката се предава Божествена енергия. (*КРАСОТАТА НА ДУШАТА - изд. 1948 г. София - 357*).

В нашия живот указват влияние 50 % - съдбата, Природата; 25 % - ние сами и 25 % - обществото. Следователно, когато тия три фактора дойдат да работят съвкупно, в окултно и морално отношение, ще дойде един подем, едно подобрене. (*БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ - 1921 г. - 39*).

Едно се иска от човека: всеки сам да изправи, да коригира погрешките си. Никой не може да изправи живота на другите хора. Всеки сам ще изправи своя живот. Да изправите живота на

другите, това значи, да минете през техния живот. Как можете да изправите живота на другите, когато не сте влезли в тяхното положение? Най-мъчното нещо е да коригирате Другите хора. (МАЛКИ И ГОЛЕМИ ПРИДОБИВКИ - изд. 1936 г. София - 41).

Ако искате да ликвидирате със закона на кармата, дръжте се за Божествения закон, за закона на Божествената Любов. С кармата си не се борете, нито мислете за нея, за да не я предизвикате. Мислете за Любовта и работете с нея, като единствено средство, като единствено условие, чрез което можете да ликвидирате с кармата си. Някой казва, че сам може да ликвидира със своята карма. Всеки може да ликвидира с кармата си, при условие да приложи любовта в живота си. За тази цел, той трябва да се запита, обича ли всички същества еднакво. Това може да се постигне, когато гледате на хората, като на същества, в които Божественото се проявява. (ДВАТА ПЪТЯ – изд. 1934 г. - София - 130).

Сегашната война [казано 1940 г.] е ликвидиране на кармата. Всички първи християни - мъченици ликвидираха с кармата си като прощаваха. И така се прекъсва връзката. Законът е: щом прощаваш кармичната връзка се скъсва. Като не прощаваш и се противиш, връзките на кармата се продължават. (АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - изд. 1999 г. София - 43).

Дойде една сестра при мене, да ми каже, че много страда. Защо страда? Била голяма грешница. Казах ѝ: не греши! „Какво да правя с миналите грехове?“ Като не грешиш... Щом не грешиш, ти ще изправиш греховете си. „Лоши неща съм говорила“. Сега ще говориш добри работи. Срецаш един болен човек, кажи му: „Ще оздравееш.“ Срецаш един обезсърчен, нещастен човек. Кажи му: „И твоята работа ще се оправи.“ На всеки човек казвай по една дума за насърчение, за да се простят греховете ти. (КРАСОТАТА НА ДУШАТА - изд. 1948 г. София - 356).

Какви методи има за освобождаване от лоша карма? - Да си платиш борча. Този въпрос евангелистите го разрешават така: повярвай в Господа Исуса Христа и ще бъдеш спасен ти и домът ти. Аз казвам: повярвай в Господа Исуса Христа и твоята карма ще бъде ликвидирана. Този стих за повярването има отношение към спасението само в този смисъл, че Христос само те връща от една посока в друга, хваща те и те избавя, изважда те от потъване, но с това изваждане ти не си станал изведнъж благороден, а си оставаш същия човек. За да станеш благороден трябва да работиш върху себе си. Само чрез работа и страдания може да изплатиш кармата си. Най-добър и бърз метод за ликвидиране на кармата са безкористието и самопожертването; по-бързи от тях няма. (БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ - 1919 г. - 100).

„Какви са начините, с които може да се ограждаме от лошите духове и влияния?“ Като върви все по дирите ви, това показва, че има кармическа причина. Може да е някой дух който иска да се прероди чрез вас, а вие не му давате възможност. Той ще ви преследва по целия свят, и през цял живот докато си изплатите кармата. (БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ - 1919 г. - 100, 101).

При ликвидиране на кармата има обратни положения. Това са добрите случай във вашия живот, когато вие сте правили добро на хората, а те не са могли на времето си да ви благодарят. Тъй, щото, когато някой ви хване за гушата и настоява да платите, каквото му дължите, едновременно с това, друг иде да ви благодари, за доброто, което някога сте му направили. И двамата са еднакво силни; те се хващат за раменете и започват да се борят. Вие оставате между тях. В дадения случай вие не трябва да взимате участие в тяхната борба. Ще седите настрана и ще се молите. Те сами ще се разправят. (ДОПИРНИТЕ ТОЧКИ В ПРИРОДАТА – изд. 1935 г. София - 228).

Не отвръщай лицето си от сиромаша. - Той има карма. - Знаеш ли каква е неговата карма? (НОВИЯТ ЧОВЕК - изд. старо - 311).

Когато дойде Новораждането, като се роди човек изново, ще се освободи от Закона на кармата. (АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том - 217).

Като умреш, временно се освобождаваш от кармичния закон временно не искат от тебе вземане и даване. Но в онзи свят те не се ликвидират и като дойдеш тук, пак ще искат да се изправиш. (*АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 217*).

Не мислете, че тези грешки, които имате, тъй в един ден магически ще изчезнат. Не мислете, че след като сте живели 10 години добър живот, у вас ще стане голяма промяна. За да стане една чувствителна промяна във вас, изисква се цял живот усилена работа. При тази карма, която имате, с един замах от 10 години не може да се направи нищо. Например, да кажем, че имате една карма от 8,000 години; ако за всеки 1,000 години изплащане на кармата са потребни 10 години добър живот, тогава ще ви са необходими 80 години добър живот, за да ликвидирате с тази карма. Ако кармата е от 2,000 години, трябва ви 20 години усилена работа, за да ликвидирате с нея; ако кармата е от 1,000 години, в 10 години чист и свят живот, ще ликвидирате с нея. Но онези, които регулират този закон, не оставят да се изплаща наведнъж кармата... Господ изисква в края на краищата да поправите всичко, което сте развалили; ще съградите къщата тъй, както си е била, и тогава ще имате извинение, прошка - всичко ще се ликвидира. (*БЕСЕДИ И НАПЪТВАНИЯ ДЪРЖАНИ ОТУЧИТЕЛЯ - 1920 г. - 36*).

Ние можем да се борим с грехопадението. Един човек, който може да пада, да прави грехове, той може да стане и да победи. (*БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ - 1921 г. - 38*).

Ако сам не можеш да изправиш погрешката си, обърни се към Бога, Той да ти помогне. (*ТРИТЕ РОДОСЛОВИЯ - изд. 1999 г. София - 197*).

ИЗПЛАЩАНЕ ЧУЖДА КАРМА

Като изправя своята карма, човек непременно ще се натъкне на някои чужди по-грешки. Щом се натъкне на чуждите погрешки, той не трябва да ги избягва, но да търси начин за тяхното изправяне. Тъй, щото, човек трябва да се заеме с изправяне на всички неща, които са преплетени с неговата карма. (*УЧЕНИЕ И РАБОТА - изд. 1939 г. София - 227*).

Понякога вие виждате в ближните си някакво криво чувство, или някаква погрешка, за което сте готови да го съдите. Не, според закона на кармата, каквато погрешка видите в ближния си, вие сами трябва да се заемете да я изправите. Казвате: Как можем да изправим чуждите погрешки? Ще ви приведа един пример, който ще ви покаже един от начините за изправяне погрешките на вашите ближни. Един млад момък от Варна отишъл един ден при един евангелист книжар, да си купи някакви книги. Като го видял, книжарят му казал: „Преди няколко седмици един твой приятел дойде при мен да иска пари на заем. Аз му услужих, но ето толкова време, мина вече, и той не ги връща. Такива са твоите приятели!” - „Колко ти дължи?” - Еди колко си. – „Заповядайте, вземете тази сума и считайте, че сметката е уредена. Аз и моят приятел сме едно и също нещо”... Как би постъпил някой човек, който няма този морал в себе си? Като чуе, че се говори лошо за приятеля му, той ще каже: „Да вярно е, моят приятел има тази слабост, той е нехаен малко, но аз ще му поговоря, ще му кажа да плати.” - Няма какво да му говориш... Извади кесията си... И после, като видиш приятеля си, нищо не му казвай... Този метод се отнася до онзи, който има възможност да плати дълговете си, а остава приятелите му да плащат вместо него. Това е насилие, изнудване на съвестта на хората, с което си създават негативна карма. Ако имате добри приятели, които използвате, за да плащат дълговете ви, вие не сте на прав път... Ще дойде ден, когато Провидението ще ви постави в същото положение; тогава вас ще използват и вие ще плащате двойно, с лихвите. (*ДВАТА ПЪТЯ - София - 1934 г. - 101, 102*).

Той има карма. - Знаеш ли каква е неговата карма? Има случаи, когато някой човек носи на друго кармата, която е вече назряла. Той не е на Земята, но трябва да я плати. Неговият приятел,

който живее на Земята, поема кармата му и си казва: „Такава е Божията воля. Добър е Господ. Аз ще понеса кармата на своя приятел с радост и Любов”. Казвам: Тоя човек е външно беден, вътрешно богат. (*НОВИЯТ ЧОВЕК* - изд. старо - 311).

КАК ДА ЖИВЕЕМ

Има един господар в света, който, отнема силите и богатството на човека. За да се освободиш от него, затваряй вратата си вечер, за да не влезе в къщата ти, да те изсмуква. Ще каже някой, че това е неговата карма. Ако беше затварял вратата си, отде щеше да влезе този господар? Някой падне, счупи крака и казва, че това е карма. Ако беше внимавал, нямаше да паднеш. - Нервен съм, наследих тази слабост на нервите от баща си и майка си... Не обяснявай своите слабости с погрешки с кармата и с наследствеността. За разумния и за онзи, който има будно съзнание, не съществува нито карма, нито наследственост! (*ТРИТЕ ЖИВОТА* - изд. 1942 г. София - 318).

Какво трябва да се направи, или как трябва да се живее, за да не се създава карма между хората? Ще ви дам един пример, от който вие сами можете да извадите заключение. Представете си два успоредни железни пътя, по които се движат влакове, единият отива на изток, а другият - на запад, в две противоположни посоки. Допуснете, че по едната линия, по която влаковете вървят на изток се движат сто трена, на еднакво разстояние един от друг. Ако при това положение влаковете се движат с еднаква бързина, няма опасност от никакво сблъскване между тях. Обаче, ако бързината на тия влакове е различна, между тях непременно ще стане сблъскване. Следователно, при закона на кармата, не е важно направлението на влаковете, дали отиват на изток или на запад, но важна е бързината. Бързината на движещите се влакове трябва да е еднаква. Значи, когато двама души се движат в една посока, но с различна скорост, между тях непременно ще стане сблъскване. Ако един трен се движи със скорост 100 километра в час, а другият с 80 километра в час, няма никаква опасност от сблъскване. Но ако първият влак се движи със скорост 80 км. в час, вторият - със скорост 100 км в час, а при това вечер, тогава има опасност от сблъскване: вторият ще се сблъска с първия. За да не стане сблъскване между тия два трена, вторият трябва да намали скоростта на движението си, да стане поне като на първия, но непременно на известно разстояние един от друг. (*ДВАТА ПЪТЯ* - изд. 1934 г. София - 103, 104).

Сега, докато живеете между хората, не трябва да бъдете нито много умни, нито много глупави. Защо? Защото и глупостта и интелигентността са кармически закони. Ако си много интелигентен, ще се движиш много бързо и ще се сблъскаш с тия, които бавно си движат. Ако пък си много глупав, ще се движиш бавно и ще се сблъскаш с тия, които бързо се движат... Какви трябва да се прави тогава? Ще бъдеш толкова интелигентен, или толкова глупав, колкото окръжаващата среда. (*ДВАТА ПЪТЯ* - изд. 1934 г. София - 104, 106).

На какво съответства голямата бързина? На добродетелите. Значи, бъдете бързи в доброто, т. е. ходете отпред! Бъдете бавни в злото, т. е. ходете отзад! (*ДВАТА ПЪТЯ* - изд. 1934 г. София - 108).

Който разбира законите на новия живот, не говори много. Той разбира как трябва да постъпва. При всяко неправилно отношение към хората, той изпитва болка в слънчевия възел и, вместо да се извинява, бърза да изправи погрешката си. Всяка болка, всяко свиване или притесняване в слънчевия възел е предупреждение от Божествения свят, с което му обръщат внимание, че не е постъпил както трябва. От Божествения свят го запитват: „Ти прецени ли своята постъпка?” Защото, всяка постъпка се връща към онзи, който я е направил. Ако е добра, ще се ползваш. Ако не е добра, ще носиш последствията ѝ. Преди да направиш нещо, три пъти мисли. Ако правиш нещо добро, прави го; ако не е добро, мисли за лошите последствия. (*БОЖЕСТВЕНИЙТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ* - изд. 1940 г. София - 374).

Докато в любовта на хората няма хармония, кармата между тях ще се увеличава, ще натежава все повече и повече... Тъй щото, при днешните разбирания, при днешното развитие на хората, и онези, които любя, и онези, които ги любя, взаимно се ограничават. (*ДВАТА ПЪТЯ – изд. 1934 г. София -136*)

Задачата на всеки човек е да използва дадените условия чрез вътрешните си възможности. Само при това положение той може да бъде господар на последствията в своя живот. Причините на нещата са в Причинния свят, а последствията - на Земята. Значи хората живеят в последствията. (*ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - изд. 1940 г. София*).

В сегашното ваше положение, като ученици, бъдещата ви карма ще се определя от вашата любов. Вашата сегашна любов ще определя бъдещето положение в другите съществувания. Ако в тия хора, около които живеете сте вложили вашата любов, тази Божествена любов, те ще ви бъдат приятели в следващото съществуване; ако не сте вложили любовта, ще ви бъдат неприятели. Този, когото не си обичал може да ти бъде мъж, жена и като такъв ще ви малтретира, може да ви бъде син, дъщеря, може да ви бъде слуга, господар; в каквото положение и да бъде, ще ви малтретира. Но ако сме дали тази любов всички ще дойдат да ни помагат. Тази любов ще се повърне, и ще каже: „Вие ни дадохте, и ние ще ви дадем”. Тогава, няма какво да се сърдите (*ООК - II г. - 11 лекция -18*).

Задачата на човека не е в оправянето на света, но в оправяне погрешките на миналите поколения, с които и той е свързан. Баща ти оставил дълг, ти си негов наследник - ще плащаш. Ние вървим по известна линия, по която получаваме блага и задължения. Казваш: „Нямам нищо общо с миналото.” Можеш да се отказваш, но последствията не може да избегнеш. Ние сме свързани с миналото и не можем да се освободим от него... И вие, във вашия живот, много клечки сте запалвали, много плевни сте изгорили. И в отношенията си вие имате много неправилности, поради което не можете да се търпите - голяма дисхармония съществува между вас. (*НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 134*).

В бъдеще бащата няма да отговаря за сина си, нито майката за своята дъщеря. Мина времето, когато родителите отговаряха за децата си. Едно време за злото се въздаваше до четвърто поколение. Сега сам ще отговаря за погрешките си. Никой за никого няма да плаща. (*АБСОЛЮТНА ИСТИНА - изд. София - Изгрев - 1949 г. - 8*).

Време е вече хората да се откажат от своя минал живот, от проявите на животинското си естество, и да дадат ход на светлите и красиви мисли и желания в себе си, останали в наследство от възвишените същества. Красивият и чист живот ще спаси човека. Чрез него той ще разреши своята карма и ще влезе в новия живот. (*ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - изд. 1940 София - 304*).

Един албанец - бозаджия продавал много хубава боза. Два деня от седмицата той оставял за себе си, за своята душа. В това време той излизал на края на града, с две стомни, пълни с чиста вода и, като минавал жаден, уморен пътник, предлагал му чаша вода, да утоли жаждата си. Вие не можете ли да направите, както този албанец? (*КРАСОТАТА НА ДУШАТА - изд. 1948 г. София - 356*).

Само чрез ликвидиране на кармата и приложение на дихармата се създава светлото бъдеще на човека. (*СЛУЖЕНЕ, ПОЧИТ И ОБИЧ - изд. 1940 г. София - 254*).

Който изпълнява Божиата воля, в следното прераждане, ще заема висок пост; който не изпълнява Божиата воля, в затвор ще го поставят. (*ВЕЧНОТО БЛАГО - 240*).

Когато искам да изправа човека, на злия казвам: да убие в себе си всяко лошо желание, за да не прави злини на себе си и на хората; на добрия казвам да възкреси в себе си всички добри желания, да ги реализира, за да бъде добре за него и за ближните му. Човек трябва да бъде внимателен в желанията си, да не се забравя. (*СИЛА И ЖИВОТ - II том – изд. - Б. Братство 2006 г. София - 480*).

Който възкръсне ще бъде свободен от закона на кармата, от всички недъзи. Възкръсналият живее на Земята така, както на Небето, дето всички изпълняват Божиата воля с любов. (*ДАЛИ МОЖЕ* - печ. „Фотинов” София - 236).

Отче наш, който си на Небето,
да се свети Името Твое,
да дойде Царството Твое.

Сега може да се опита стиха: „Търсете Царството Божие и Негова правдата и всичко ще ви се нареди.”... В туй Царство Божие е вложено разумното, разумният живот е вложен, в туй Царството Божие са вложени всички разумни сили, с които можем да работим. То е кредит, то е основата, върху която можем да градим. (*СИЛА И ЖИВОТ* - V серия - 91).

Царството Божие не търпи невежество, критики, престъпления, зло. То е живот на вечна хармония и любов. Царството Божие е за онези, които искат да изучават основните закони на живота и да ги прилагат. (*ТРИТЕ ЖИВОТА* - изд. 1942 г. София - 309, 310).

Първият основен закон подразбира приложение на Истината. Царството Божие не търпи никаква измама от какъвто и да е характер... Не е позволено на човека да лъже, нито да греши... Вторият основен закон е приложението на Мъдростта. Разумният свят изисква от всички хора да учат с постоянство и любов. Животът не е нищо друго, освен непрекъснат стремеж към придобиване на знание, което иде от Висшето Божествено начало... Третият основен закон е Любовта, която ражда Живота. Едно от качествата на живота е радостта. Който живее, трябва да се радва. Може да се радва само онзи, който учи; само свободният учи. (*ТРИТЕ ЖИВОТА* - изд. 1942 г. София - 3).

Това значи, да се стреми човек към Божествената Мъдрост, която дава знание; към Истината, която дава Свобода; към Любовта, която дава Живот; към живота, който дава радост; към знание, което дава сила и към Свобода, която дава простор на човешката душа. (*ТРИТЕ ЖИВОТА* - изд. 1942 г. София - 311).

Не можеш да служиш на Любовта, т. е. на Бога, ако не си приложил закона на Мъдростта, ако нямаш знание и светлина. (*ТРИТЕ ЖИВОТА* - изд. 1942 г. София - 313).

Бъдете служители на абсолютната Истина... Бъдете служители на абсолютната Мъдрост. (*ТРИТЕ ЖИВОТА* - изд. 1942 г. София - 311).

Прилагайте закона на Мъдростта, за да придобиете светлина и знание и закона на Истината, за да бъдете свободни. (*ТРИТЕ ЖИВОТА* - изд. 1942 г. София - 313).

Човек, трябва да живее според основните закони на Битието, за да разбере къде се е спъвал и как да подобри живота си. (*ТРИТЕ ЖИВОТА* - изд. 1942 г. София - 314).

ИЗ СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ
БЕИНСА ДУНО
(ПЕТЪР ДЪНОВ)

КАРМА
Закон на осъзнаване
ПЪРВО ИЗДАНИЕ

СЪСТАВИЛИ:
Трендафила Балдевска
Пелагия Иванова
Ангел Кермедчиев

София

БИБЛИОТЕКА

СВЕТЛИНА В ПЪТЯ

ПРЕРАЖДАНЕТО

КАРМА

ОСНОВИ НА ЗДРАВЕТО

1. ЗДРАВЕ И ХИГИЕНА
2. ЧИСТОТА И ЗДРАВЕ
3. СЛЪНЦЕ И ЗДРАВЕ
4. ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТЛИНАТА
5. МИСЛИ, ЧУВСТВА И ЗДРАВЕ
6. ДИШАНЕ И ЗДРАВЕ
7. ГРАНАТА
8. ВОДАТА И ЗДРАВЕТО
9. ХРАНЕНЕ И ЗДРАВЕ
10. ЛЕЧЕБНО ГЛАДУВАНЕ
11. ДВИЖЕНИЕ И ЗДРАВЕ
12. РАБОТА И ЗДРАВЕ
13. ЗА КРАСОТАТА
14. РАДВАЙТЕ СЕ
15. ЖИВОТ И ДЪЛГОЛЕТИЕ
16. СТРАХЪТ И СТРЕСЪТ

ВЗАИМООТНОШЕНИЯ

1. БЛИЗОСТ
2. ЖЕНИТБАТА
3. ЦЕЛУВКАТА
4. ОБХОДА - ДРУГИЯТ ДО ТЕБЕ
5. ГОВОРЕНЕТО
6. ОБМЯНА - МЕЖДУ ХОРАТА
7. ВЗИМАНЕ - ДАВАНЕ
8. ЛЮБОВ И ОБИЧ
9. ПОДАЙ РЪКА
10. ТОЧНОСТ И БЛАГОДАРНОСТ
11. СРОДНИ ДУШИ
12. ВЛИЯНИЯ
13. ВНУШЕНИЯ
14. ВЪЗВИШЕНИТЕ СЪЩЕСТВА
15. АНГЕЛИТЕ И ХОРАТА
16. ДОБРОТО